

บันทึก

เรื่อง ขุนชำนาญภาษาขอรับเงินบำนาญ

(๑) ขุนชำนาญภาษาเป็นนายอำเภอโกตาบารู (จังหวัดยะลา) ได้รับเงินเดือน ๆ ละ ๑๕๐ บาท จนกระทั่งเมื่อทางราชการตัดทอนรายจ่ายในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ขุนชำนาญภาษาต้องถูกปลดออกจากราชการโดยไม่มีมลทิน

(๒) ขุนชำนาญภาษา ได้รับบำเหน็จทดแทนเป็นจำนวนเงินเดือน ๓ เดือน คือ ๔๕๐ บาท

(๓) บัดนี้ ขุนชำนาญภาษาร้องว่า มีสิทธิที่จะได้รับบำนาญหาใช่บำเหน็จไม่ (และเสนอขอส่งเงินบำเหน็จคืน)

(๔) ขุนชำนาญภาษาอ้างว่า ตำแหน่งนายอำเภอเป็นชั้นสัญญาบัตร และเมื่อเป็นสัญญาบัตร แล้ว ตนก็มีสิทธิที่จะได้รับบำนาญตามแจ้งความกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ข้อ ๑,๒ และตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน

(๕) ข้อที่ขุนชำนาญภาษาอ้างมานี้ น่าจะไม่ถูกต้อง เพราะว่า

ก. ในส่วนตำแหน่งนายอำเภอนั้น (โดยเฉพาะในปี พ.ศ. ๒๕๖๙) จะว่าเป็นตำแหน่งที่ต้องได้รับบรรดาศักดิ์อย่างหนึ่งอย่างใด (เช่น ขุน พระ ฯลฯ)หรือยศในทางพลเรือนอย่างหนึ่งอย่างใด (เช่น รองอำมาตย์ อำมาตย์ ฯลฯ)ย่อมเป็นการกล่าวที่ผิด

ข. ในส่วนเงินเดือนของนายอำเภอนั้น เป็นความจริงอยู่ว่า ตามประกาศตารางเทียบตำแหน่งและยศข้าราชการพลเรือน ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ในตำแหน่งที่ได้รับเงินเดือนสูงกว่า ๘๐ บาทถือว่าเป็นชั้นสัญญาบัตร แม้ถึงว่าความจริงตนจะมีได้รับพระราชทานใบสัญญาบัตรเลยก็ดี แต่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ซึ่งเป็นปีที่ขุนชำนาญภาษาถูกปลดออกจากราชการนั้น หลักเทียบตำแหน่งและยศกับเงินเดือนเช่นนี้ยังหาไม่ได้ ดังนั้นขุนชำนาญภาษาจะถือเอาประโยชน์จากหลักข้อนี้ไม่ได้

(๖) เพราะฉะนั้นกระทรวงการคลัง จึงได้พิจารณา (และจะพึงพิจารณาได้) ก็แต่เฉพาะบรรดาศักดิ์ ขุน ที่ขุนชำนาญภาษาได้รับก่อนปี พ.ศ. ๒๕๖๙ เท่านั้น

กระทรวงการคลังถือว่า บรรดาศักดิ์นี้มีได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (สัญญาบัตร) แต่เป็นชั้นประทวน (ได้รับจากเสนาบดี หรืออุปราช) ถ้าความสำคัญข้อนี้เป็นการถูกต้องแล้ว (ซึ่งในเรื่องก็ไม่ปรากฏว่า ขุนชำนาญภาษาได้ปฏิเสธในข้อนี้ จึงถือได้ว่าเป็นการถูกต้อง) คณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็น ว่า ผู้ร้องไม่มีสิทธิที่จะได้รับบำนาญแทนบำเหน็จ

(ลงชื่อ)

หัวหน้ากองกฤษฎีกา

ลงนามแทนเลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

๒๔ กันยายน ๒๕๖๘